

9de JAARGANG, NR. 155
11 APRIL 2011

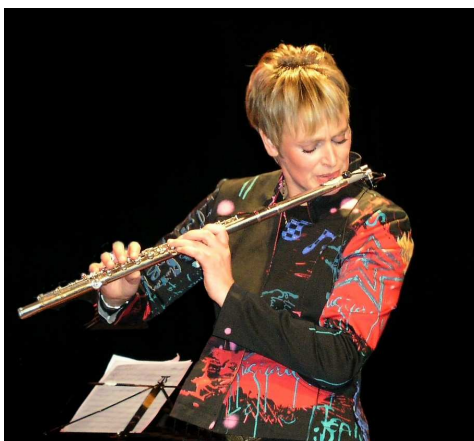
IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWSBERICHTEN**
5 BOEKBESPREKING
6 PLATENRECENSIES
 Paul Heller, Misha Mengelberg/Piet Noordijk, Led Bib, Wolfert Brederode, Triplicate, Castel/VanDamme, Rob van Bavel, Kytocrash, Dick Toering, Ambush Party e.a.
14 CONCERTVERSLAGEN
 Eric Vloeimans en het RJO, Jeff Hamilton, Catherine Russell e.a.
EN VERDER:
17 Rotterdamse Concerttips.

JAZZFLITS 156
 staat 25 april 2011
<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

ELLEN HELMUS OVERLEDEN

Ellen Helmus. (Foto: Henk de Boer)

Fluitiste Ellen Helmus is 26 maart op 53-jarige leeftijd overleden. Ze was al enige tijd ziek.

Helmus deed begin jaren tachtig voor het eerst van zich spreken met haar Ellen H. Band. Met deze formatie maakte ze twee albums: 'A Gentle Approach' en 'Out of the Blue'. Tijdens de uitreiking van de Wessel Ilcken Prijs 1984 ontving ze een eervolle vermelding voor haar werk. Ook internationaal timmerde Helmus aan de weg. Ze werkte samen met fluitist Hubert Laws en de Engelse toetsenist-vocalist Georgie Fame. Met hem maakte ze de cd 'A Portrait of Chet' (1989). In eigen land speelde Helmus met de Gypsy Boys, het Rosenberg Trio en Cor Bakker. De fluitiste is te horen op zijn cd 'Cor goes Gypsy' uit 2008. Ellen Helmus was tevens docente aan het Conservatorium van Utrecht.

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

CONCERT

FESTIVALSEIZOEN IN MAASTRICHT GEOPEND

Op 25 en 26 maart werd in Maastricht het jazzfestival-seizoen geopend met het Jazz Masters festival. Voor de negende keer stonden grote namen en onbekende groepen op de podia van het Theater aan het Vrijthof. Publiekstrekkingen waren souzangers Bettye LaVette en stemkunstenaar Bobby McFerrin (foto) die het publiek enthousiasmeerde tot vrije improdans en zang. Van de kleine groepen die meer aandacht verdienen vielen het World Trio op, winnaars van de Jazz Hoeilaart Award 2010, en het Noorse gitaarbeest Stian Westerhus die in zijn eentje meer herrie maakte dan de Conservatorium Big Band met talent van de conservatoria van Maastricht, Tilburg en Gent. Humor was te vinden bij Tin Men & The Telephone die ringtones, Tom Tom navigatie en andere alledaagse zaken gebruikten voor een hilarisch optreden.

Foto en tekst: Tom Beetz

Volg het jazznieuws op <http://www.twitter.com/jazzflits>.

NIEUWS

Eve Beuvens (li) en Mathilde Renault.
(Foto: JazzLab Series)

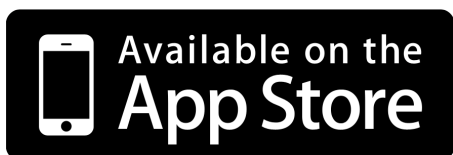
JazzLab Ladies deze maand op tournee in de JazzLab Series

Voor het eerst zijn in de Vlaamse JazzLab Series twee formaties onder leiding van vrouwelijke musici op tournee. De trio's van de pianistes Mathilde Renault en Eve Beuvens geven deze maand een reeks dubbelconcerten. De JazzLab Ladies doen tijdens de tournee elf Vlaamse podia aan. Al ruim vijftien jaar organiseert JazzLab Series tournees met Belgische jazzgroepen. Elke maand gaat een andere groep op tournee door Vlaanderen en Brussel.

Stukken jazzkenner Marc Van den Hoof gebundeld

Een reeks column van de Vlaamse jazz-journalist-programmamaker Marc Van de Hoof zijn gebundeld in het boek 'Double Bill'. Ze verschenen eerder in het tijdschrift Jazzmozaïek. Ook staan in het boek concertbijdragen die Van de Hoof voor onder meer concertzaal deSingel schreef. De uitgave is verlicht met foto's van Jos L. Knaepen en wordt uitgegeven door uitgeverij Luster.

Lees **JazzFlits** ook op uw iPad.

Download de app **GoodReader**.
Info: <http://bit.ly/cby9za>.

PLATEN

AMERIKAANS NATIONAAL MUSEUM VERTELT JAZZGESCHIEDENIS IN 111 TRACKS

In 111 tracks een compleet overzicht van de geschiedenis van de jazz geven, compleet met alle belangrijke keerpunten. Dat pretenderen de samenstellers van de 6-cd box 'JAZZ: The Smithsonian Anthology'. De set is voorzien van een tweehonderd pagina's tellend boekwerk met toelichting.

Het Smithsonian Institute beheert het Amerikaans erfgoed. Als 'the great American musical invention of the 20th century' is de jazz daar onderdeel van. De zes-cd box is samengesteld door jazzprofessionals en is bedoeld om geïnteresseerden over de ontwikkeling van de jazz te informeren. "If ever there were a 'jazz appreciation course in a box', this is it", aldus het museum. Uit de tracks op de zes cd's blijkt dat jazz in de ogen van het Smithsonian vooral een zaak van Amerikanen is. 'JAZZ' geeft een overzicht van de grote namen uit de Amerikaanse jazz: van de Original Dixieland Jazz Band tot trompettist Wynton Marsalis. Van de 111 gekozen stukken worden er drie door Europeanen gespeeld: het Quintette du Hot Club de France, pianist Martial Solal en trompettist Tomasz Stańko (hij is de hekkesluiter van de set). Drie uitvoerenden zijn van Latijn Amerikaanse origine: Irakere, Machito en Tito Puente.

(<http://www.folkways.si.edu/jazz/#>)

PRIJZEN

DANIEL MESTER QUARTET WINT DERDE EDITIE VAN EUROPEAN KEEP AN EYE JAZZ AWARD

Het Daniel Mester Quartet heeft 31 maart in Amsterdam de European Keep An Eye Jazz Award gewonnen. In het Bimhuis (A'dam) werd drie dagen later de Fransman Wilfried Wilde tot beste solist van de deelnemende groepen uitgeroepen.

De jury prees het winnende kwartet om het sterke samenspel en hun overtuigende aanpak. De prijs voor de beste compositie kreeg Caspar van Wijk, van het Van Wijk/Derudder Quartet. De European Keep an Eye Jazz Award werd dit jaar voor de derde keer gehouden. Plaats van handeling was het Conservatorium van Amsterdam (CvA). Zes formaties deden mee. Naast de winnaar waren dat het Dominic J Marshall Quartet, het Gilles Estoppey Quartet, Spectrum, het Van Wijk/Derudder Kwartet en het Weisman Har-Even Quintet. Hun kunnen werd beoordeeld door een jury met pianist Tony Roe, violist Oene van Geel, trompettist Michael Varekamp, pianist Harmen Fraanje en drummer Joost Patocka. Zij kozen ook de beste solist van iedere band. Die zes solisten traden 3 april in het Bimhuis in de European Soloist Final nogmaals op, met een trio onder leiding van pianist Hans Vroomans. De Franse gitarist Wilfried Wilde werd als beste aangewezen door een jury met pianist Cor Bakker, drummer Lucas van Merwijk en gitarist Eef Albers. 'Een begaafd gitarist met veel zeggingskracht', zo vonden zij. De beste band kreeg een geldbedrag van 2.500 euro en de beste solist een bedrag van 3.000 euro. Ook kregen de winnaars een sculptuur. De Keep an Eye Jazz Award is een initiatief van de Keep an Eye Foundation en het Conservatorium van Amsterdam. Met de wedstrijd willen de initiatiefnemers de ontwikkeling van uitzonderlijk getalenteerde jazzstudenten een extra impuls geven.

NIEUWS

Cabaretier Mike Boddé in nieuwe formatie van Niels Tausk

Cabaretier-pianist Mike Boddé is toegetreden tot The Tausk Force, de nieuwe band van trompettist Niels Tausk. De groep bestaat verder uit bassist Paul Berner, drummer Marnix Stassen en zangeres Paulien van Schaik. The Tausk Force brengt geen 'spierballenjazz met zoveel mogelijk noten per minuut'. "In een intieme, warme sfeer brengen wij een rijk repertoire, met verrassende modulaties, verhalend en creatief", aldus Tausk. Boddé en Tausk werkten eerder samen op de cd die de cabaretier bij zijn boek 'Pil' uitbracht. Dat verhaalt over zijn strijd met zijn depressies.

Sonny Rollins op openingsavond tiende Gent Jazz Festival

Saxofonist Sonny Rollins zal op de openingsavond spelen van het tiende Gent Jazz Festival. Ook gitarist Al Di Meola, bassist Dave Holland, toetsenist Chick Corea en bassist Stanley Clarke (Return to Forever IV), trompettist Terence Blanchard, saxofonist Bill Evans en trompettist Randy Brecker zijn in Vlaanderen te horen. Het Gent Jazz Festival is van 7 tot en met 17 juli 2011.

Eerste live-cd Misha Mengelberg/Piet Noordijk Quartet uit

Voor het eerst is een Nederlandse formatie opgenomen in de cd-reeks Jazz at the Concertgebouw. Het Misha Mengelberg/Piet Noordijk Quartet gaven 7 april 1966 een concert in Amsterdam en dat is nu door het Muziek Centrum Nederland op cd uitgebracht onder de titel 'Journey'. Speciale gast was trompettist Ted Curson. Aad Bos kreeg 30 maart in Utrecht het eerste exemplaar van de plaat. Bos presenteerde indertijd het concert. Op de nieuwe cd is de eerste live-opname van het kwartet, dat maar twee platen maakte: 'The Misja Mengelberg Quartet' (1966) en 'Driekusman Total Loss' (1981).

Martijn Vink verlaat Ploctones

Drummer Martijn Vink verlaat na zes jaar de Ploctones (Anton Goudsmit (gt), Efraim Trujillo (s), Jeroen Vierdag (bg)). Hij wil meer tijd voor andere (buitenlandse) projecten. Vink is nog wel te horen op de nieuwe cd van de band, die op 29 april uitkomt. Tijdens de cd-release party op 14 mei wordt de opvolger van Vink gepresenteerd. Vink speelt verder onder meer in de band van rockzangeres Anouk en het Metropole Orkest.

PRIJZEN VERVOLG

'Absolute aanwinst' Mark Schilders. (Persfoto)

DRUMMER MARK SCHILDERS IS BESTE JAZZSTUDENT ROTTERDAMS CONSERVATORIUM

Drummer Mark Schilders uit Waalwijk heeft 13 maart in de Doelen in Rotterdam de zestiende Erasmus Jazz Prijs gewonnen. Hij mag zich daardoor de beste jazzstudent van het Rotterdams Conservatorium noemen. Schilders kreeg 3.000 euro.

De jury, die unaniem was, roemde Schilders om zijn groot muzikaal overzicht en zijn vindingrijkheid. "Een absolute aanwinst voor het (inter)nationale jazzcircuit!", vonden Eddy Geerts (Jazzpodium Rotterdam), Michael Varenkamp (PureJazz), Arend Niks (componist/drummer) en Ruud Meijer (jazzjournalist). Schilders trad op met een eigen band: Reinier Baas op gitaar en Stefan Liestro op bas. De andere finalisten waren Thomas Pol (contrabas) en Sjors Segaar (piano). Eerdere winnaars van de Erasmus Jazz Prijs waren onder anderen trompettist Jan van Duikeren, saxofonist Bart Wirtz, trombonist Louk Boudesteijn, pianist Dimitar Bodurov, drummer Jasper van Hulsten, saxofonist Thijs van Milligen, pianist Thierry Castel, saxofonist Jasper van Damme en drummer Tuur Moens.

NIEUWS

Maria Schneider.
(Foto: Jimmy en Dena Katz)

Werk Maria Schneider voor stem en kamerorkest in première

Maria Schneiders nieuwe werk voor stem en kamerorkest, 'Winter Morning Walks', gaat 12 juni in première in Ojai, Californië. Het wordt uitgevoerd door de sopraan Dawn Upshaw en het Australian Chamber Orchestra. Het werk is gebaseerd op de gelijknamige gedichtenbundel van Ted Kooser. Twee leden van Schneiders eigen orkest zullen als solist te horen zijn: pianist Frank Kimbrough en houtblazer Scott Robinson. Schneider: "I know that they will be wonderful musicians for this project where they can dive into the imagery of the poetry, the warm timbre of the orchestra, and Dawn's beautifully expressive way of singing." Voor Schneider is het werk een logische volgende stap. "My music has long been full of imagery and my players have become adept at bringing that imagery to life in very vivid ways."

German Jazz Trophy 2011 voor bassist Dave Holland

Bassist Dave Holland krijgt 9 juli in Stuttgart de German Jazz Trophy 2011. De prijs is bedoeld voor musici die de jazz een nieuwe impuls hebben gegeven. Een van de initiatiefnemers is het jazzmagazine Jazzzeitung. Eerder ontvingen onder anderen pianist Paul Kuhn, trompettist Kenny Wheeler, pianist Wolfgang Dauner en orkestleider Carla Bley de prijs. De winnaar krijgt een sculptuur.

OVERIG

'TAKE FIVE'-DRUMMER JOE MORELLO DOOD

In zijn woonplaats Irvington, New Jersey, is 12 maart drummer Joe Morello overleden. Hij was 82. Morello werd wereldberoemd door zijn drumsolo in 'Take Five' van het Dave Brubeck Quartet.

Het was de bedoeling dat Morello maar korte tijd bij pianist Dave Brubeck zou werken, maar hij bleef uiteindelijk van 1956 tot 1967. Met Brubeck, saxofonist Paul Desmond en bassist Eugen Wright maakte hij in 1959 het bestseller-album 'Time Out'. De track 'Take Five' werd een klassieker. Na zijn vertrek bij Brubeck werkte Morello met onder anderen saxofonist Art Pepper, vibrafonist Gary Burton en trompettist-bandleider Thad Jones. Ook schreef Morello een aantal leerboeken voor drummers, onder meer 'The Drum Method 1 en 2' en gaf hij les.

NEW YORKS JAZZARCHIEF ZET DRIEHONDERD INTERVIEWS MET MUSICI ON LINE

Meer dan driehonderd gesprekken met jazzmusici zijn sinds ruim een maand te beluisteren op de website van het Hamilton College Jazz Archive in New York. Onder anderen de pianisten Dave Brubeck, Oscar Peterson en Herbie Hancock worden aan de tand gevoeld.

Het Hamilton College Jazz Archief werd in 1995 geopend. De huidige directeur Michael Woods en initiatiefnemer Monk Rowe spraken sindsdien met tal van musici, arrangeurs, jazzjournalisten en critici. Onder wie ook saxofonist David Murray, drummer Rashied Ali, trombonist Roswell Rudd, producenten Orrin Keepnews en journalist Albert Murray. Ook oud-Basie-vocalist Joe Williams deed een aantal vraaggesprekken. Hij sprak met onder anderen pianist George Shearing en trompettist Clark Terry. De gesprekken staan als mp3-bestand op de website en zijn ook in uitgeschreven vorm, als pdf-bestand, verkrijgbaar. Van sommige interviews zijn ook video-fragmenten te vinden. De nadruk ligt op musici uit de mainstream en de swing.

(<http://www.hamilton.edu/jazzarchive>)

OVERLEDEN

Melvin Sparks, 13 maart 2011 (64)

Gitarist Melvin Sparks is 'the Essential Guitar Player! He's The Master Of The Groove! The Acid-Jazz Pioneer! The Originator of Soul Jazz, Old School Acid Jazz & BarbecueFunk (FUNKJAZZ)', zo meldde zijn website bij leven. Sparks overleed een week voor zijn 65ste verjaardag in zijn huis in New York. Hij speelde met onder anderen de saxofonisten David Newman, Lou Donaldson en Hank Crawford, en de organisten Reuben Wilson en John Patton. Sparks is als studiomusicus op tal van Blue Note- en Prestige-platen te horen. Melvin Sparks leed aan suikerziekte.

Max Woiski jr, 23 maart 2011 (80)

Gitarist-zanger Max Mackintosh, beter bekend als Max Woiski jr., is 23 maart in zijn woonplaats Alkmaar op 80-jarige leeftijd overleden. Tientallen jaren timmerde hij aan de weg met opzweepende Caraïbische ritmes. In de jaren zeventig zette hij een punt achter zijn muzikale carrière. Nog onlangs werd een verzamelbox - 'Ritmo Tropical' - uitgebracht ter ere van hem en zijn vader Max Woiski sr.

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

JAZZ OP PAPIER

DRIEHOEKSCORRESPONDENTIE

**Henk Bernlef, Remco Campert,
Theo Loevendie.**

CC : een correspondentie.

Amsterdam : Bas Lubberhuizen, 2011.

166 pag.

ISBN 978-90-5937-277-1 pbk.

Prijs 18,50 euro.

Het boek heeft geen register. Voor een indicatie wie er op jazzgebied langskomen, hetzij uitgebreid of in het voorbijgaan, wordt verwezen naar een lijstje van Jan J. Mulder op pagina 19 van deze JazzFlits.

In de computerwereld is de afkorting CC gemeengoed. Hij staat voor 'carbon copy': naast het verzenden van een bericht stuur je een afschrift naar een derde persoon. Dat is wat Henk Bernlef, Remco Campert en Theo Loevendie een jaar lang hebben gedaan, vanaf mei 2008. Ze zullen voor hun afschriften wel geen carbonpapier gebruikt hebben, maar wel verliep de correspondentie langs de traditionele weg, in een gefrankeerde envelop. Wie de inleiding van een boek pleegt over te slaan en er meteen induikt, raakt hier verstrikt in een absurdistisch stukje theater over het sturen van zo'n kopie. Gelukkig krijgt de correspondentie na acht pagina's een normaal verloop, zij het wel twintig jaar later. Een handicap van deze driehoeksconstructie is wel, dat een reactie niet altijd slaat op de voorlaatste brief of zelfs in de lucht hangt (*pun not intended*), als een van de drie het over een zekere 'Clairfontaine' gehad schijnt te hebben (pag. 104). Waarover spraken zij, die drie (daar op dat hek)? De onderwerpen liggen vlakbij huis: katten, roken, gezondheid, ontmoetingen, het omgaan met de computer – 'plotseling schrijft mijn computer met grote letters' – en ... wandelen. Campert: "Als kind moest ik ook vaak wandelen. Maar waarnaartoe dan, dacht ik. Maar daar ging het niet om, gewoon 'leuk' wandelen. [...] En daar is dan vaak een picknick aan verbonden. Je kunt het je allemaal niet ongemakkelijker voorstellen. Meestal begint het lichtjes te motregen tijdens de picknick".

Over hun eigen werk praten ze liever niet, behalve als Loevendie probeert een compositie binnen de gestelde termijn af te krijgen. Vaak gaat het over cultuur of het gebrek daaraan. Hilarisch zijn de situaties waarin zij, als 'Bekende Nederlanders', verzeild kunnen raken, als ze, ter meerdere glorie van de gastheer, bij iemand thuis worden uitgenodigd.

Alle drie zijn het jazzliefhebbers en de muziek komt in vrijwel elke brief ter sprake. Loevendie vertelt uitvoerig over zijn oude makker Nedly Elstak, Bernlef heeft een opname van Dizzy Gillespie's 'Things to Come', die ze nog eens gezamenlijk zullen beluisteren. Campert vraagt hoe hij op een fatsoenlijke wijze van zijn collectie 78-toerenplaten af kan komen. (Een lijst van de veertien platen – allemaal bebop – is in het boek bijgevoegd).

Bij de voor een leek niet al te bekende namen – en dat zijn in de jazz de meeste – is door een anonieme redacteur een beknopte toelichting gegeven. Een enkele keer gaat dat mis, als in navolging van de schrijvers wordt aangenomen, dat Willis Conover voor de AFN werkte in plaats van voor de Voice of America. De brieven zijn lichtvoetig van toon, uit de losse hand geschreven en als zodanig niet bedoeld geweest voor publicatie. Feiten worden uit het geheugen opgeschreven en dat levert een aantal onjuistheden op. Ze doen overigens geen afbreuk aan dit onderhoudend en hier en daar vermakelijk boek. Ik noteerde de volgende: Joop Korzelius speelde niet bij het Atlantic Quintet, maar bij de Flamingo's. Drummer van de Atlantics was Tonny Nüsser, degene die – zonder dat zijn naam valt – op dezelfde pagina van de ladder valt (pag. 99). (Campert zou zeggen: twee maal 'valt', lelijk, maar niets aan te doen, pag. 138). De eerste plaat die Erroll Garner's contract voor Columbia hier in 1951 opleverde was het nummer 'My Heart Stood Still', maar het was gekoppeld aan 'Honeysuckle Rose' (Engelse Columbia DC 555), niet aan 'Play Piano Play' (pag. 39). Met 'The Art of Imperfection' op de pagina ernaast is vermoedelijk Ted Gioia's bundel essays bedoeld, 'The Imperfect Art'. En, buiten de jazz om, de voornaam van de Friese dichteres Soepboer is Albertina en niet Anita (pag. 137).

Jan J. Mulder

CD-RECENSIES

PAUL HELLER
Special Edition Vol. 1
Mons Records

Luister naar fragmenten van de cd:
<http://bit.ly/dOGH5D>

Paul Heller geniet in Nederland enige bekendheid als tenorsaxofonist van de WDR-Big Band en vanwege zijn kwintet met trompettist Ack van Rooijen. Ook kent u hem misschien als de echtgenoot van zangeres Fay Claassen. De cd 'Special Edition vol. 1' maakte hij met zijn nieuwe kwartet met pianist Michael Abene, bassist John Goldsby en de nog altijd jonge senior-drummer John Engels. Alle stukken zijn van Hellers hand en passen dit kwartet als een handschoen. Voor zijn composities legde Heller zijn oor te luisteren bij bekende standards. Zo hoor je in 'Sky's Blue' duidelijk 'Blue Skies' terug. 'Sunrise' bevat elementen van 'Softly as in a morning' etc. Het openingsstuk 'O-S-O-N' (een anagram van 'Soon', de George Gershwin-compositie die Paul Heller als uitgangspunt gebruikte) maakt onmiddellijk duidelijk wat voor muziek de luisteraar te wachten staat. Hellers viertal speelt daadkrachtig en levert een afgerond geheel af. Leider Heller speelt zelfbewust. Hij heeft een viriele toon en improviseert verhalend. De immer swingende en heerlijk gevoelsmatig spelende John Engels voelt zich hoorbaar thuis in dit gezelschap en reageert steeds alert en ter zake. Hij is nog steeds even gretig. Pianist Abene wil het wel eens wat te mooi doen. Dat zal liggen aan het feit dat hij ook componist en arrangeur is. In 'Autumn Dance' werkt zijn aanpak goed. Bigband-bassist Goldsby komt in dit kwartet goed uit de verf. Paul Hellers 'Special Edition Vol 1.' bevat avontuurlijke en toegankelijke jazz. Ik ben benieuwd wanneer 'Vol 2.' het licht ziet.

Hessel Fluitman

CASTEL/VANDAMME QUARTET
Argentinian Freakshows
Eigen beheer
 (www.castelvandammequartet.nl)

Het Castel/vanDammeQuartet is de terechte winnaar van de Dutch Jazz Competition 2010 en het toert om die reden door het land als de Young Vips 2011. Live hoorde ik zijn talenten al en nu is er dus ook de cd 'Argentinian Freakshows'.

Een geblinddoekte luisteraar zal deze muziek waarschijnlijk toeschrijven aan hedendaags New Yorks talent, maar we hebben het hier over vier jonge Nederlanders. Het kwartet bestaat uit pianist Thierry Castel, saxofonist Jasper van Damme, bassist Sven Happel en drummer Mark Schilders. Samen hebben ze een enorme energie die in goede banen wordt geleid door de composities van Thierry Castel. Hij is verantwoordelijk voor het meeste schrijfwerk. Jasper van Damme bracht 'Sand song' in.

Nadat de opening van het album met het explosieve 'Dear Boss' volgt 'Salzburg Syndrome' (zou de titel iets te maken hebben met het Stockholmsyndroom?). Dit stuk heeft een klassiek fundament waarbij Castel zijn vingers over de hoogste toetsen van de vleugel laat dansen. Als daarna de ballad 'Lou's Harbour' volgt, is het beeld compleet. Virtuositeit en energie zijn aangenaam in balans. Hoewel bas en drums weinig soleren, is de kwaliteit van alle individuele leden van het kwartet bijzonder hoog. Zo kreeg drummer Mark Schilder kort geleden de Erasmus Jazz Prijs 2011 als beste student van het Rotterdamse conservatorium. Dat Van Damme het meest in de spotlights staat is logisch maar hij verdient die aandacht door zijn mooie toon en frisse ideeën. Maar het meest imponeert Castel. Dit is zo'n jonge geest waarvan we nog veel meer zullen gaan horen. Drieënvijftig minuten puur speelplezier.

Peter J. Kortzen

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

**MISHA MENGELBERG
PIET NOORDIJK QUARTET
Journey**
MCN- Dutch Jazz Archive series

Te bestellen op: <http://www.mcn.nl>

VERVOLG CD-RECENSIES

In de jaren zestig van de vorige eeuw zocht pianist Misha Mengelberg naar nieuwe uitingvormen. Daarbij werd hij van harte bijgestaan door de piepjonge drummer Han Bennink. Ook alt-saxofonist Piet Noordijk haakte aan. Samen met een aantal wisselende bassisten, onder wie Rob Langereis, Jacques Schols en Gary Peacock, ging de samenwerking door het leven als het Misha Mengelberg Piet Noordijk Quartet.

Rond dit kwartet zijn in de loop van de jaren steeds meer legendes ontstaan. Misschien wel omdat van de groep zo weinig muziek is vastgelegd. Er zijn slechts twee langspeelplaten van de formatie, uit 1964 (pas uitgebracht in 1981 onder de naam 'Driekusman Total Loss') en 1966. En er is een opname uit mei 2007, die op de cd 'Jubilee Concert' van Piet Noordijk staat. Het is dus ronduit sensationeel dat het Muziekcentrum Nederland in zijn serie 'Jazz at the Concertgebouw' nu onder de titel 'Journey' een live-opname van 7 april 1966 uitbrengt. Rob Langereis is als bassist te horen. De groep speelde die avond in Amsterdam stukken uit het vaste repertoire. 'Driekusman Total Loss' van Mengelberg is hier een stevige swinger. 'Peer's Counting Song' heeft een sterkere spanningsboog dan op de Artone-lp 'The Misja Mengelberg Quartet'. Die werd een maand eerder opgenomen. In het titelnummer 'Journey' hoor je regelmatig flarden van het uit de oorlogsjaren daterende 'Sentimental Journey'. Na de karakteristieke, zoekende introductie van Misha Mengelberg, zet Bennink de zaak op de rails, waarna het kwartet groots op avontuur gaat. Elk lid krijgt uitgebreid de gelegenheid om zijn zegje te doen. In de drumsolo lijkt het wel alsof de opnameapparatuur de harde klappen van Bennink niet goed konden verwerken. De Amerikaanse gasttrompettist Ted Curson voegt zich de laatste 25 minuten bij het kwartet en met zijn vijven voeren ze nog twee composities van hem uit: 'Sugar 'n Spice' en 'The Leopard'.

Hoewel de stukken op de cd behoorlijk lang zijn, zijn ze bepaald niet langdradig. In vergelijking met de wat droge opnamen op de studio-lp 'The Misja Mengelberg Quartet' zijn de live-uitvoeringen veel spannender en avontuurlijker. 'Journey' is een cd waarop dit kwartet eindelijk in volle glorie is vastgelegd.

Hessel Fluitman

De Fender Rhodes elektrische piano wordt in de huidige revivalperiode vaak gebruikt in lounge-achtige muziek, bij heel relaxte, mellow sferen. Zo niet bij het Engelse kwintet Led Bib. Daar laat toetsenist Toby McLaren zijn instrument gieren, janken en kreunen dat het een aard heeft. Niet met nieuwerwetse digitale apparatuur, maar gewoon met smerig klinkende analoge gitaarpedalen. De enige die ik dat zo eerder heb horen doen, is Mike Ratledge van Soft Machine. Dat is zeker een naam die opdoemt bij het beluisteren van 'Bring Your Own', het tweede album van de band voor Cuneiform. Led Bib weet evenals zijn illustere voorganger een goede balans te vinden tussen energie en intelligentie. Complexe ritmische figuren worden afgewisseld met stuwend grooewerk (mede dankzij de geweldige drummer en bandleider Mark Holub), en welluidende arrangementen (voor de twee altsaxofonisten, Pete Grogan en Chris Williams) met scheur- en piepwerk waar John Zorn erg blij mee zou zijn geweest. De rockachtige drive en de subtiele, jazzachtige passages zorgen voor een opwindend geheel, dat het verdient om lekker hard uit de speakers te laten dendere.

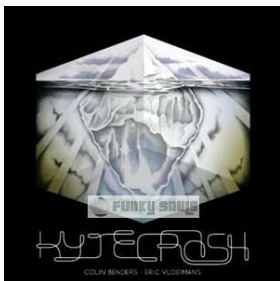
Herman te Loo

LED BIB
Bring Your Own
Cuneiform
(distributie: www.mandai.be)

Bekijk Led Bib op You Tube; klik hier:
<http://bit.ly/czkBwS>

**COLLIN BENDERS
ERIC VLOEIMANS**
Kytecraash
Kytopia

Bekijk Kytecraash in DWDD; klik hier:
<http://bit.ly/eqvRro>

PEE WEE ELLIS
Teneration
Art of Groove

VERVOLG CD-RECENSIES

Dat Kytteman de artiestennaam voor hiphoptrompettist Collin Benders is, weet bijna iedereen. Wie Eric Vloeimans is, hoeft ook niet verklaard. Hun samenwerking is echter nieuw. Het beste van hun twee werelden vloeit samen in een nieuw project. Deze vruchtbare symbiose van de jazzrock van Vloeimans' Gatecrash en de hiphop van Kytteman heeft nu de voor de hand liggende naam: Kytecraash.

Collin kreeg les van Eric. Ze waren individueel en samen al diverse keren te zien in het televisieprogramma De Wereld Draait Door. Benders en Vloeimans kunnen prachtig harmonisch samenspelen, maar ook elkaars opponent zijn. Ze zijn geen meester en leerling, maar twee meesters die op hoog niveau musiceren. Na een korte voorbereidingstijd werden alle tracks opgenomen in één take op een taperecorder.

'Vloeimans en Benders laten zien wat de actuele stand van zaken is rond grensverleggende muziek.'

Naast de volledige bezetting van Gatecrash maken ook rapper Pax, Niels Broos (keys), Mathijn den Duijf (no input dubmachine en melodica) deel uit van Kytecraash. Als de individuele muzikanten soleren is goed te horen wat hun oorsprong is. Zo is toetsenist Jeroen van Vliet (uit Gatecrash) heel herkenbaar, maar hij heeft een geheel andere stijl dan Niels Broos (uit Kyttemans' hiphoporkest). Bassist Gulli Gudmundsson (uit Gatecrash) vervult een speciale rol. Hij neemt alle baspartijen voor zijn rekening en het valt op dat hij zo soepel met beide idiomen uit de weg kan. Of het nu een rockbasis is, funk of reggae: voor Gulli blijkt dat geen enkel probleem. Ook drummer Jasper van Hulst blijft in artistiek opzicht steeds groeien.

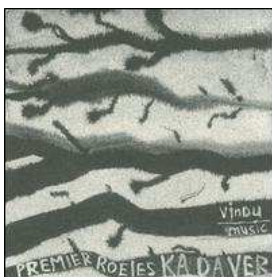
Maar verwacht niet alleen funky vuurwerk op deze cd, want 'Ballad for Kyte' is een langzaam stuk van Vloeimans met een rap van Pax die, uiteraard, alle teksten schreef. Natuurlijk zijn er veel elektronische effecten, zoals galm en echo. Maar de trompetten van Benders en Vloeimans spelen steeds de hoofdrol. Samen laten ze zien wat de actuele stand van zaken is rond grensverleggende muziek.

Peter J. Korten

Pee Wee Ellis (1949) werd in de jaren zestig van de vorige eeuw bekend als tenorsaxofonist bij James Brown. In de jaren tachtig en negentig ging hij met trombonist Fred Wesley en saxofonist Maceo Parker door het leven als 'The JB Horns'. Op de dubbel-cd 'Teneration' zet hij echter een fraai stukje 'down to earth'-jazz neer. Op cd nummertje een, 'From Jazz to Funk', speelt Ellis veelal zijn eigen stukken in het betere funky jazz-idiom. Daarvoor heeft hij Tony Remy op gitaar, Dan Moore op keyboards en Patrick Scales op bas ingehuurd, en Guido May als lekker droge drummer. Er wordt regelmatig beschaafd gescheurd. De tweede cd, 'And Back to Jazz', bevat ballads en stukken stukken in een 'medium tempo'. In de opener, de ballad 'You've Changed', is geen spoortje funk te vinden. Wel veel vibrato. De Cannonball Adderley-compositie 'Sticks' krijgt een behoorlijk stevige uitvoering. Dat geldt ook voor 'Sonnymoon for Two'. De Eddie Harris-track 'Freedom Jazz Dance' is lekker swingend. Drummer Guido May is ook voor 'Back to Jazz' uitgenodigd. Verder zijn pianist Gareth Williams en bassist Laurence Cottle van de partij. De muziek is niet echt diepgravend, maar Pee Wee Ellis zit goed in zijn vel.

Hessel Fluitman

PREMIER ROELES
Ka Da Ver
Vindu Music

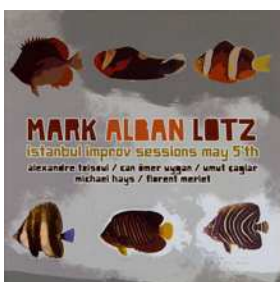

VERVOLG CD-RECENSIES

'Ka Da Ver', de eerste cd van Premier Roeles, wordt ontsierd door een wrak toetsinstrument. Dat is jammer, want het is nu juist zo aardig om Nico Huijbregts eens een keer in een groeps-situatie te treffen. Hij is namelijk de pianist in de groep van bassist Harmjan Roeles, een beeldend kunstenaar die ook muzikant is, net als Huijbregts zelf. Saxofonist Gerard van der Kamp en drummer Fred van Duijnhoven completeren het kwartet. Gelukkig is er ook in positieve zin iets ouderwets over dit korte plaatje (iets meer dan een half uur) te melden. 'Ka Da Ver' bevat namelijk een lekker potje free jazz met een hoog energiegehalte, zoals we dat weinig meer in Nederland aantreffen. Geen herkenbare melodieën, citaten, voorgecomponeerde structuren of anderszins, maar vrij geïmproviseerde powermuziek, met een penetrerende sopraansaxofoon die klinkt als een hobo, gedreven drumwerk (maar dat mogen we van een veteraan als Van Duijnhoven wel verwachten) en een warme bas die als leidraad door de muziek loopt. En dus die verkouden piano, waar Huijbregts zijn best mee doet om er nog iets moois aan te ontlokken.

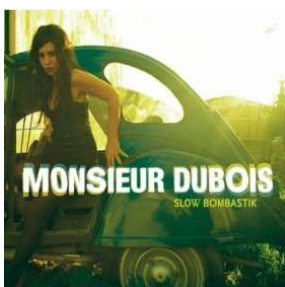
Herman te Loo

MARK ALBAN LOTZ
Istanbul Improv Sessions May 5th
LopLop/ReKonstrukt
www.loppop.nl

De Utrechtse fluitist Mark Alban Lotz was in mei vorig jaar uitgebreid aanwezig in Istanbul. Binnenkort verschijnt er nog een tweede cd van zijn muzikale ontmoetingen in de Turkse metro-pool bij Evil Rabbit Records. Allereerst is er 'Istanbul Improv Sessions May 5th', met duo's, trio's, kwartetten en collectieve improvisaties met een vijftal musici van de lokale improvisatiescene. Veel van de muziek speelt zich af in de klankimprovisatiehoek. Daar is Lotz als een vis in het water, want met zijn arsenaal aan fluiten weet hij de wonderbaarlijkste geluiden te produceren. In de openingstrack gebeurt dat in combinatie met de analoge elektronica van trompettist Can Ömer Uygan (met de nodige late Miles-associaties) en gitarist Umut Çağlar. Mooie, atmosferische muziek die zich onttrekt aan ritmiek en tempo. Wat verder opvalt, is attent luistergedrag. Er zijn hier geen ego's aan het botsen of mannetjesputters zich aan het bewijzen. Ook wanneer de andere drie (klarinettist Alexandre Toisoul, bassist Michael Hays en slagwerker Florent Merlet) zich erbij voegen, wordt het nergens een muzikale brij of een richtingloos gefreak. Alle zes hebben ze subtiliteit hoog in het vaandel, en vinden ze een goede balans tussen akoestische en elektronische klankmanipulatie. Zo blijkt dat improvisatie anno 2010 een internationaal gesproken taal is. **Herman te Loo**

MONSIEUR DUBOIS
Slow Bombastik
Flyin' High Records

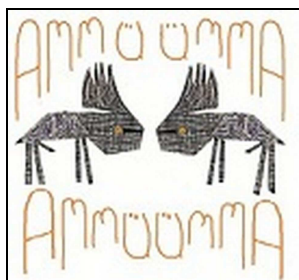
'Slow Bombastik' is na 'Ruff' en 'Soul Integration' de derde cd van Monsieur Dubois. De zes heren achter deze naam hebben opnieuw hedendaagse jazz met een forse scheut adrenaline vastgelegd. Het openingsnummer, 'The Muscleman', doet zijn naam eer aan. In de track 'Dance' wordt gas teruggenomen. Hoewel de slagwerker in 'Tentacles' wat voor de maat uit slaat en daardoor wat gehaast en nerveus overkomt, is het door het gedragen spel van de blazers toch een overwegend rustig nummer. Aan het eind haalt Maarten Feddens op zijn Fender Rhodes nog even zijn gram. Het titelstuk is inderdaad traag ('slow') en dikdoenerig (bombastik'). Het slotnummer 'Chouffe chouffe' klinkt houderig en valt uit de toon. De pointe van het stuk ontgaat mij, maar dat kan aan het feit liggen dat ik niet van de generatie ben waarvoor deze muziek is bedoeld. 'Slow Bombastik' zit in ieder geval wel goed in elkaar. Er zal veel op gedanst worden. **Hessel Fluitman**

VERVOLG CD-RECENSIES

DICK TOERING
Quiet Music Never Ends
 Listermusic

ROLAND GRAETER/DICK TOERING
Fragile Bones of Music
 Listermusic

AMMÜ
Ümma
 Listermusic

Voor meer informatie over de cd's:
<http://www.dicktoering.com>

De Groningse gitarist **Dick Toering** speelde ooit in de roemruchte formatie Kleg, die in de jaren tachtig in het kielzog van Rhys Catham en Glenn Branca muren van gitaargeluid opbouwde. Tegenwoordig maakt Toering heel andere muziek, en sinds kort brengt hij die uit op zijn eigen label Listermusic. Zijn soloalbum draagt de titel 'Quiet Music Never Ends', en dat zegt heel veel. De meeste stukken (die al improviserend tot stand zijn gekomen) zijn ingetogen, en vallen in twee soorten uiteen. Er zijn nummers die gebruik maken van delay-apparatuur, en daarmee zet Toering met brede streken zijn muzikale landschappen neer. In de verte doemt het werk van Robert Fripp en Brian Eno op als vergelijking. Voor de andere stukken prepareert hij zijn gitaar, zoals dat gebruikelijk is bij de prepared piano. Twee titels zijn dan ook opgedragen aan de uitvinder daarvan, John Cage. Door allerlei schroefjes, boutjes en wat dies meer zij op de snaren te bevestigen, ontstaat een percussief effect, waar Toering wonderlijke en wonderbaarlijke muziek mee maakt. Ook het duo met de Duitse cellist **Roland Graeter** speelt zich in de intimiteit af. Opgenomen in het prachtige kerkje van Oostum (even ten noorden van de stad Groningen) geeft het album je het gevoel of je er zelf bij bent. De eerlijke muziek van de twee snarenspelers is soms ongebreideld emotioneel, maar meer met een stille snik dan met een grootse jankbui, zal ik maar zeggen. De overheersende sfeer is ingetogen, verstild, en nadrukkelijk onnadrukkelijk. Naast celloklanken produceert Graeter ook stemgeluid, en dat geeft extra variatie, al lijken cello en gitaar in de meeste gevallen al voldoende. Het tweetal heeft namelijk genoeg te melden om je als luisteraar voortdurend bij de les te houden.

Behalve eigen werk brengt de Groninger eveneens muziek van bevriende muzikanten uit. Daarom treffen we ook een cd van het kwartet **Ammü** in de catalogus aan. Eigenlijk bestaat de groep uit twee duo's, maar welke dat zijn, is nog maar de vraag. Violiste Mary Oliver en drummer Han Bennink vormen een duo (ook buiten de muziek), maar de Amerikaanse kent ook celliste Johanna Varner als duopartner. En die laatste is weer de (inmiddels ex-) levenspartner van trombonist Christopher Varner. Ik zeg dit niet zomaar, want we horen op de cd 'Ümma' regelmatig afsplitsingen van het kwartet aan het werk: solo's, duo's en trio's. Er wordt 100% geïmproviseerd, al zou je dat op veel momenten niet zeggen. Er wordt namelijk ook 100% geluisterd, en geen noot is daarom te veel. Dat levert dus ook 100% avontuur op, en bovendien nog eens 100% dynamiek. Want soms is het fluisterzacht, en hoor je amper nog een strijkstok over de snaren gaan, en op andere momenten tettert de trombone lekker weg, en pakt Bennink flink uit, zoals we dat van hem gewend zijn.

Herman te Loo

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

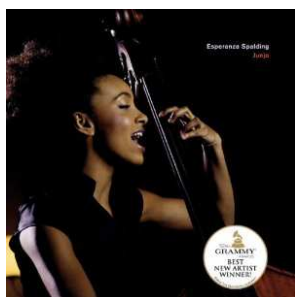
In **JAZZFLITS** zijn weblinks opgenomen naar bijvoorbeeld YouTube of websites van muzikanten. Als een klik op deze links niet tot de gewenste verbinding leidt, is dit mogelijk te wijten aan een verouderde versie van Acrobat Reader. Na installatie van de nieuwste versie moet het probleem verholpen zijn. Een nieuwe kosteloze versie van Adobe Reader is te downloaden via de website van Adobe.

TOM VAN DYCK T-UNIT 4**Little Man Big World****Different Records**

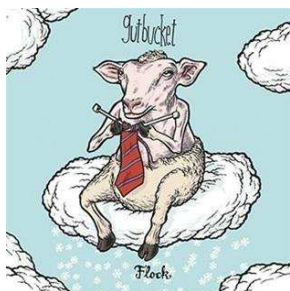
(www.tomvandyck.eu)

VERVOLG CD-RECENSIES

In het saxofoonkwartet Saxkartel speelt de Belg Tom van Dyck bariton, maar in zijn eigen T-Unit 4 neemt hij de alt ter hand. Hij toont zich een virtuoos blazer, met een fraaie lichte toon. Ook laat hij als componist van zich spreken, want negen van de tien tracks op 'Little Man Big World' zijn van zijn hand. Het album is gevarieerd, kent de nodige humor (ook in de titels: 'I Wanna Be Bob', 'Bud, Not Weiser') en is af en toe dwars genoeg, maar toch mis ik iets. Het lijkt alsof Van Dyck zijn heilig vuur op de waakvlam heeft staan. Er wordt vaardig gespeeld, maar het wil niet echt vlammen. Pas tegen het eind van de plaat, in het Wayne Shorter-achtige 'Big Tree', komt de saxofonist goed los, als ware het de eerste set van een concert. In dat geval kunnen we wel uitkijken naar de muziek van na de pauze, want in potentie is het er allemaal. Bovendien heeft hij in pianist Ewout Pierreux, drummer Herman Pardon en vooral basgitarist Mark Haanstra prima kwartetpartners.

Herman te Loo**ESPERANZA SPALDING****Junjo****AYVA**

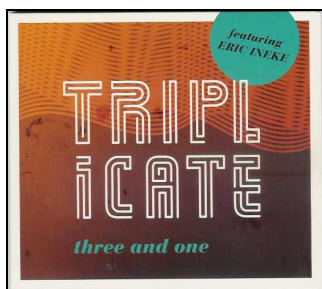
De Amerikaanse Esperanza Spalding is een veelzijdig musicus. Ze maakt zowel jazz en kamermuziek. En ze speelt niet alleen contrabas, maar zingt ook. Als 26-jarige won Spalding dit jaar de Grammy Award voor beste nieuwkomer. Als eerste jazzmusicus. De cd 'Junjo' is haar eerste als leider en dateert uit 2005. Hij is opnieuw uitgegeven, met een 'Grammy winner'-stickertje. Op de cd wordt Spalding begeleid door de Cubanen Aruán Ortiz (p) en Francisco Mela (dr). Spalding zelf speelt bas en 'scat', of liever, ze zingt woordloos. Ze valt daarbij helaas wel regelmatig terug op eenzelfde stijlmiddel: de glijdend gezongen melodie en improvisatie. Daarvan is 'Mompouane' een goed voorbeeld. In 'Perazuán' worden haar vocalen door alleen de piano begeleid. In dit nummer haalt ze ook figuurlijk meer adem. Je hoort niet alleen dat ze met plezier musicert, maar ook een zekere naïviteit in haar zang. Maar dat mag natuurlijk best voor iemand van 22. Het openingsnummer is Jimmie Rowles' 'The Peacocks'. Het wordt vloeiend, maar ook precies getimed gespeeld en gezongen. Door de heruitgave van 'Junjo' wordt eens te meer duidelijk hoe Esperanza Spalding in de loop van de jaren is gegroeid.

Hessel Fluitman**GUTBUCKET****Flock****Cuneiform Records**(distributie: www.mandai.be)

Gutbucket komt uit Brooklyn en 'Flock' is alweer zijn vijfde cd, en de tweede voor Cuneiform. Voor wie het label kent: het is een typische Cuneiform-band. Een stevige drive, onverwachte wendingen, tempowisselingen op Thalys-snelheid en composities die zich in je hoofd nestelen. Opmerkelijk in het bandgeluid is de bijna vibratoloze altsaxofoon van Ken Thomson, die net zo goed begeleider als solist is. Gutbucket is namelijk vooral een band, een collectief. Maar daarbij is de sound wel belangrijk. De gitaar van Ty Citerman ('what is in a name?') houdt het midden tussen Fripp en Frith, met veel 'sustain', maar ook lekkere scheurpartijen. Eric Rockwin (nog zo'n nomen est omen) laat zijn basgitaar zingen, en pompt waar nodig de veelvuldig langskomende staccato partijen dat het een aard heeft. Drummer Adam D. Gold, ten slotte, is de precieze slagwerker die een rockend kamerjazzkwartet nodig heeft. En voor wie nog wat namen nodig heeft om zich te oriënteren waar de hersenspinsels van Gutbucket ontspannen zijn: liefhebbers van Henry Cow, Dr. Nerve en Blast komen bij de vier heren uit Brooklyn volledig aan hun trekken.

Herman te Loo

TRIPLICATE
Three and One
 Eigen beheer

Bekijk TriPLICATE bij de cd-presentatie:
<http://bit.ly/f6oGqy>

THE AMBUSH PARTY
The Ambush Party
 De Platenbakkerij
 (www.doek.org)

VERVOLG CD-RECENSIES

'Three and One', genoemd naar de Thad Jones-compositie, is de debuut-cd van het trio TriPLICATE, dat voor de gelegenheid is aangevuld met oudgediende drummer Eric Ineke. Hoewel de kwaliteit van dit debuut erg hoog is zou je kunnen denken dat dit een brandnieuw groepje is van net afgestudeerde conservatoriumstudenten. Niets is minder waar. Trompettiste Ellister van der Molen die de aandacht naar haar toe trekt, is 34 jaar en heeft elf jaar geleden het conservatorium verlaten, pianist Bob Wijnen is met 40 jaar geen jongere meer te noemen en de Ierse bassist Johnny Daly woont ook al meer dan tien jaar in ons land.

'Het werd hoog tijd dat de muzikanten van TriPLICATE een stap naar voren deden.'

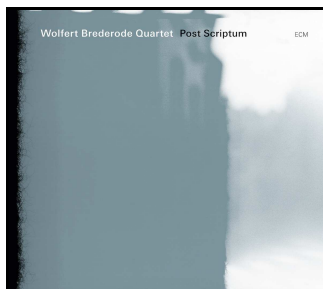
Deze muzikanten waren tot nu toe vooral in kleinere groepen en bigbands verscholen als 'sideman'. Het werd dan ook hoog tijd om een stap naar voren te doen. Met hun debuut 'Three and One' heeft zich meteen een serieus jazztrio aangediend, dat zich vooral begeeft in de neo-bebop en modale mainstream. Uit de acht niet al te vaak gespeelde jazzstandards en de drie eigen nummers van Ellister van der Molen komt een groep naar voren die met autoriteit speelt en swingt. Opvallend is de prachtige toon en techniek van Ellister, die de hele trompettraditie in haar rugzakje heeft en laat horen dat Chet Baker, Miles Davis, Kenny Dorham en zelfs Dizzy Gillespie voor haar geen geheimen meer kennen. Dat is ook de enige kritiek die je kunt uitoefenen, een eigen handschrift ontbreekt, maar dat ze een verhaal kan vertellen met een kop en een staart lijkt geen twijfel. TriPLICATE is een goed ingespeeld trio zodat de indruk wordt gewekt dat het zonder Eric Ineke die, dat is hem wel toevertrouwd, gezellig veegt en tikt, niet wezenlijk anders zou hebben geklonken. Het blijft een beetje 'three and one' en wordt niet echt 'four'.

Tom Beetz

De jongste generatie Amsterdamse improvisatoren begint aardig in kaart te komen. Na het plaatdebuut van het trio EKE volgt nu het kwartet The Ambush Party, met eveneens pianist Oscar-Jan Hoogland als een van de aanstichters. De groep sluit goed aan bij de rijke traditie van het Instant Composing. Niet zomaar vrij improviseren, maar al luisterend en reagerend tot iets komen dat qua structuur hout snijdt. En bovendien aansluit bij zowel de jazzwereld als de hedendaagse gecomponeerde muziek. Neem nou tenorsaxofonist Natalio Sued. De Argentijn heeft een mooi, ouderwets geluid, dat in de langzame melodische stukken ('Avondwandeling' bijvoorbeeld, of het zwoele 'Nachtcafé') kan klinken als een fluwelen Ben Webster. Maar even zo goed is hij in staat om klankexploraties te verrichten, waardoor zijn saxofoon soms nauwelijks te onderscheiden is van de cello van Harald Austbø, of zelfs klinkt als een stuk elektronica. In die laatste categorie heeft de groep soms iets van de esthetiek van het roemruchte Britse gezelschap AMM, bijvoorbeeld in het fluisterzachte 'Metro'. Gelukkig is het viertal daarnaast behept met een mooi gevoel voor muzikale humor, en roept het sarrende pianofiguurtje van 'Stoplicht' associaties op met het werk van Guus Janssen. Maar eigenlijk klinkt The Ambush Party toch het meest als The Ambush Party, en met deze titelloze cd heeft de groep een sterk debuut afgeleverd.

Herman te Loo

WOLFERT BREDERODE QUARTET
Post Scriptum
 ECM

Beluister het Wolfert Brederode 4-tet:
www.youtube.com/watch?v=ifEoG249Vr4
www.youtube.com/watch?v=QG52X7m7a7o

De release van 'Post Scriptum' is 14 april in het Bimhuis (Amsterdam).

**ROB VAN BAVEL/VINCENT KONING/
 FRANS VAN GEEST**
Trilogy
The King and I
Daybreak

Beluister fragmenten van deze cd:
<http://www.challenge.nl/product/1280231656>

VERVOLG CD-RECENSIES

Elke compositie op 'Post Scriptum' bevat een script voor verbeelding, een scenario voor het verkennen van het onbekende. Elk naschrift opent een nieuwe deur, geeft woorden aan wat nog onzegbaar was. Soms in slechts minimale taal, schetsmatig met niet meer dan een aanwijzing voor een terloopse gedachte of een vluchtige overweging. Lichtvoetig maar niet aarzelend, bescheiden zonder te weifelen. Elke compositie van pianist Wolfert Brederode op 'Post Scriptum' creëert een ruimte door die ruimte te betreden. Door het bestrijken van het weefsel ontstaat het doek, als geschreven woorden die het verhaal maken. Het muziekstuk is geen begin maar uitkomst, omdat de composities op 'Post Scriptum' zich vormen als de laatste noot is gespeeld. Dat vraagt om aandachtig luisteren omdat niets vanzelf spreekt, omdat wat je hoort oorspronkelijk is. 'Post Scriptum' is een collectie van veertien adembenemend mooie stukken waarbij je in elk deel iets ervaart van het ontvouwen van een oorsprong. Het musiceren van het kwartet, met Wolfert Brederode op piano, Mats Eilertsen op contrabas, Claudio Puntin op klarinetten en Samuel Rohrer op drums, getuigt van grote toewijding en sterk samenspel. Het zijn intrigerende dialectische patronen die door hun tegenstellingen tot fascinerende harmonieën komen. Elegant en eigenzinnig, ruimtelijk en speels, bedachtzaam en melodieus. 'Post Scriptum' is een indrukwekkend vervolg op 'Currents' (2007).

Frank Huser

Voor de nieuwe cd 'Trilogy - The Ghost, The King and I' heeft pianist Rob van Bavel een greep gedaan uit het werk van Debussy, zijn eigen oeuvre en 'klassieke' stukken van Gershwin. Dat mondt uit in drie suites met als titel 'DBC', 'Trilogy' en 'Preludes'. Verder staan de standard 'My Foolish Heart' en Van Bavel's eigen, als pianosolo gespeelde, 'G-String' op de cd. De cd-titel verwijst niet alleen naar de drie suites, maar ook naar de drie musici op deze plaat. De 'I' staat voor Van Bavel. De 'ghost' is bassist Frans van Geest en de 'king' is gitarist Vincent Koning.

'Alle stukken worden perfect uitgevoerd. De musici smeden de verschillende muzikale werelden tot een eenheid.'

Werk van Claude Debussy opent de cd. Van Bavel heeft 'Collinwood's Cakewalk' uit de 'Children's Corner' voor het stuk 'DBC one' gebruikt en de 'Arabesque no. 1' voor de track 'DBC three'. In 'DBC two' komt een trits van thema's van Debussy voorbij. Na 'DBC' volgt de trilogie 'The Ghost, The King And I'. Het thema wordt in de drie delen steeds anders geïnterpreteerd. Het eerste deel wordt in midtempo gespeeld en het tweede als een ballad. Vincent Koning neemt tot twee keer toe uitgebreid de ruimte om te soleren. In deel twee treedt bassist Frans van Geest naar voren. In het slotdeel doet Van Bavel zijn affiniteit met het snelle spel van Oscar Peterson uit de doeken. De derde driedelige suite is gebaseerd op drie preludes van George Gershwin. Het trio swingt stevig op een manier die bij vlagen aan het gitaartrio van Oscar Peterson doet denken. Alle stukken op deze cd worden perfect uitgevoerd. Als altijd speelt Rob van Bavel prachtig piano. De combinatie piano, gitaar en bas toont zich uiterst lenig en de drie musici smeden de verschillende muzikale werelden tot een eenheid.

Hessel Fluitman

CONCERTVERSLAGEN

ERIC VLOEIMANS ROTTERDAM JAZZ ORCHESTRA

Datum en plaats:

11 maart 2011,
Lantaren/Venster,
Rotterdam.

Ze hadden nog nooit eerder samengespeeld en hebben nota bene dezelfde woonplaats: het Rotterdam Jazz Orchestra en Eric Vloeimans. Wegens de voorspoedige kaartverkoop voor dit concert werd er uitgeweken naar de kleine zaal van De Doelen die met 465 plaatsen een stuk groter is dan de zaal waar de jazzconcerten normaal plaatsvinden. Vloeimans wist de zaal bijna uit te verkopen.

Eric Vloeimans, de ster van de avond. (Foto: Joke Schot)

De bigband opende met 'Bird Calls'. Tijdens deze Charles Mingus-compositie liepen de solisten af en aan naar de solistenmicrofoon. Na een korte solo snelden ze weer naar hun eigen plek. Na dit eerste stuk werd Eric Vloeimans als speciale gast binnengehaald. Eigenlijk werd hij meer als een ster behandeld. Zijn compositie 'V-Flow' werd gespeeld. Daarmee zette Vloeimans het verdere concert volledig naar zijn hand. Zijn kleine, intieme composities (onder anderen 'Mon Petit Prince' en 'Good Ol' Benz') hielden ook in zo'n grote bezetting moeiteloos stand. De trompettist genoot er zichtbaar van toen de bigband zijn bedenkensels speelde. Bandleider Johan Plomp kondigde de stukken aan en preees de arrangeur van diverse 'liedjes': Martin Fondse, die overigens ook in de zaal zat. In 'Home', van Johan Plomp, speelde Vloeimans samen met de vijf saxofonisten en even later met de gedempte trombones. Hij maakte daarbij handig gebruik van de 'klassieke' akoestiek van de zaal. Het is lang geleden dat ik de trompettist zo hard heb horen spelen. Later bleek er zelfs een latin-stuk op het programma te staan: 'Harry Bo'. Vloeimans: "Gitarist Marc Ribot schreef een stuk dat zijn antwoord was op de Buena Vista Social Club. En dit is mijn antwoord daarop!" De afwisseling tussen fluisterende trompet en het machtige temperament van de bigband was soms enorm. Het Rotterdam Jazz Orchestra maakte zijn reputatie van strakke discipline en boeiende arrangementen weer volledig waar. Doordat DJ Onno Paloma de after party verzorgde in de foyer bleef het nog lang gezellig in De Doelen.

Peter J. Kortten

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

MUZIEK ROLLING STONES LEENT ZICH GOED VOOR UITVOERING DOOR BIGBAND

De Metropole Orchestra Big Band had in maart een bijzonder project in het Amsterdamse Bimhuis (op 17 maart; foto) en het Rotterdamse LantarenVenster (op 18 maart). Met saxofonist **Tim Ries** (foto) en zanger Bernard Fowler, die beiden al jaren met de Rolling Stones samenwerken, werd onder leiding van gastdirigent Matt Harris een spetterend programma van Stones-hits gespeeld. Het orkest liet horen dat bekende hits als 'Brown Sugar', 'Angie', 'Miss You', 'Lady Jane' en 'I Can't Get No Satisfaction' harmonisch veel meer te bieden hebben dan velen wellicht denken, en dat de muziek van de Rolling Stones zich uitermate goed leent om als bigbandjazz te spelen.

Tom Beetz (Foto: Tessa Koning)

JEFF HAMILTON GEEFT 'GEHEIM' OPTREDEN

Hij was in Nederland ooit te horen met de Lionel Hampton Big Band en met het Oscar Peterson Trio, maar niet eerder met zijn eigen trio met bassist Christoph Ludy en pianist Tamir Hendelman. Op een goed geheim gebleven, maar niettemin bomvolle locatie in Brabant gaf meesterdrummer **Jeff Hamilton** op 28 maart met zijn trio een uniek en eenmalig optreden. Onder het publiek waren opvallend veel Nederlandse drummers die hoorden dat God in huis was.

Foto en tekst: Tom Beetz

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

CONCERT CATHERINE RUSSELL IN ROTTERDAM: 'WOW. WHAT A PERFORMANCE!'

De New Yorkse zangeres Catherine Russell is een graag gezien gast in ons land. Eind maart/begin april was ze weer even hier. Ze gaf onder meer concerten in Eindhoven, Gouda en 's Hertogenbosch. In Rotterdam trad ze 25 maart met haar trio in De Doelen op. 'Wow. What a performance, what a voice', schreef een enthousiaste bezoeker na afloop op Russells website.

Foto's: Joke Schot

ingezonden mededeling

JAZZ IMPULS

dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. Rogério Bicudo; Brazil Instrumental!
2. Lilian Vieira; Music of Rio de Janeiro

21-04-2011 - Stadsgehoorzaal - Kampen

1. Simin Tander; Verhalen van Ver
2. Eric Vloeimans en Florian Weber
Above and Beyond

14-04-2011 - Vredenburg - Utrecht

15-04-2011 - Stadsgehoorzaal Leiden

16-04-2011 - Theater aan de Slinger - Houten

22-04-2011 - Lantaren Venster - Rotterdam

28-04-2011 - Theater De Stoep - Spijkenisse

1. Evi de Jean
2. Bankroet Jazz Live

15-04-2011 - Muziekkwartier - Enschede

1. CaboCuba Cuarteto Instrumental
2. Dina Medina
Featured by CaboCubaJazz

21-04-2011 - De Meerse - Hoofddorp

22-04-2011 - Chassé Theater - Breda

1. Anne Gus Teerhuis
2. Sanem Kalfa; Music Painting

12-05-2011 - Vredenburg - Utrecht

14-05-2011 - Lantaren Venster - Rotterdam

1. Rotterdam Jazz Orchestra
Op het Lijf Geschreven
2. Speak no Evil met Yuri Honing

20-05-2011 - Lantaren Venster - Rotterdam

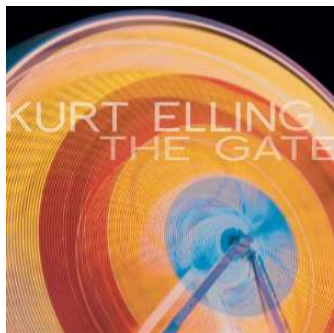
21-05-2011 - Theater De Purmaryn - Purmerend

www.jazzimpuls.nl

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 4 april 2011

1. KURT ELLING

The Gate
(Concord Jazz)

2. VARIOUS ARTISTS

Disney Jazz, Volume 1:
Everybody Wants To Be A Cat
(Disney Pearl Series)

3. MONTY ALEXANDER

Uplift
(JLP)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot.

• **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:**

Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

Adres(post): Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen.

Adres(e-mail): Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:**

JAZZFLITS behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl).

Vrijwaring: Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

Rotterdamse

van Peter J. Korten

In de Rotterdamse Doelen en LantarenVenster zijn deze maand weer veel boeiende jazzconcerten. Hierna volgt een selectie van concerten die ik u persoonlijk en van harte kan aanbevelen. Vijf concerten van musici uit binnen- en buitenland.

Brass Ecstasy is een groep rond trompettist Dave Douglas

Vier blazers: Dave Douglas (trompet), Vincent Chancey (franse hoorn), Luis Bonilla (trombone), Marcus Rojas (tuba) en de virtuoze Nasheet Waits (drums). Douglas schitterde in diverse groepen van John Zorn en het filmpje op de site van het podium maakte me extra nieuwsgierig. Zaterdag 9 april in LantarenVenster.

Van Ruller, Roelofs & Van der Feen maakten onlangs een prachtig album: 'Chambertones'. Dit drumloze trio maakt kamermuziek van formaat. Bij hen gaat fabuleuze techniek samen met een sterk ontwikkeld gevoel voor samenspel. Op zondag 10 april 2011 kunt u ze gaan zien in LantarenVenster.

De 'Slide Factory' is het festival waarin de trombone de hoofdrol speelt. Het vindt plaats in De Doelen van 14-17 april met concerten, workshops, een festivalmarkt en natuurlijk veel trombonisten. Het openingsconcert is op donderdag 14 april door het **Codarts Symphony Orchestra** en **Nieuw Trombone Collectief**. Denk daarbij aan het formaat van het Metropole Orkest met veel extra trombones! Het wordt een mix van klassieke muziek en jazz.

In het kader van de 'Saturday Jazz Night' is editie nummer vier één om van te watertanden. Het concept van LantarenVenster is een succes gebleken, twee concerten op een avond voor een klein prijsje. Op zaterdag 16 april treden het **Wolfert Brederode Quartet & Michael Moore Fragile** op. Beide groepen zullen prima gedijen in de zachte akoestiek van de zaal. En beide groepen maken ingetogen muziek met veel gevoel. Het gaat hen niet om intensiteit of virtuositeit, maar om sensitiviteit. Sterk aanbevolen!

Vrijdag 22 april spelen **Eric Vloeimans met Florian Weber + Simin Tander** in LantarenVenster. Voor de pauze horen we zangeres Simin die verhalen zingt, maar dan woordloos. Frank Huser schreef in JazzFlits 107 over haar: "De intensiteit waarmee ze zingt, de emotie in haar stem en de authenticiteit die uit haar musiceren blijkt, maken grote indruk". Na de pauze een setting waarin Vloeimans al eerder optrad: trompet en piano. Eerder deed hij dat met Bojan Z. en Ramón Valle. De 22^e zal hij het podium delen met Florian Weber. Beiden denken beslist niet in hokjes of in grenzen.

BERICHT VOOR DE ABONNEES

JazzFlits-abonnees attenderen wij er per e-mail op dat een nieuw nummer op de website staat. Het komt voor dat onze e-mail u niet bereikt. Dat wil niet zeggen dat de nieuwe JazzFlits niet is verschenen. Het nummer staat gewoon op de aangekondigde datum op de site. Die datum staat op de voorpagina van het laatst verschenen nummer.

De redactie van **JAZZFLITS**

VARIA

Ilse Huizinga (Foto: Patricia Steur)

Ilse Huizinga geeft zomerse workshop in Spanje

Samen met collega Elly Machtel geeft zangeres Ilse Huizinga een zomerse workshop in de Spaanse Pyreneeën. Deelnemers leren jamsessies voor te bereiden en daaraan deel te nemen. De workshop staat open voor studenten van muziekopleidingen, semi-professionals en ambitieuze amateurs. De data van de workshop zijn 3 tot 10 september 2011.

Info: <http://www.zingenindezon.nl>.

93ste Doctor Jazz Dag op 16 april

Liefhebbers van traditionele jazz (1900 – 1955) komen 16 april in Wageningen samen tijdens de 93ste Doctor Jazz Dag. Van 9.00 tot 15.00 uur is er van alles te vinden op de 'bekende uitwisselmarkt'. Ook zijn er optredens van Jazz Connection, New Orleans Saints, Chicago Stompers en de FreeTime Old Dixie Jassband.

Info: <http://www.doctorjazz.nl>.

Jazzbulletin 78 is uit

Het nieuwe nummer van Jazzbulletin is uit. Het eerste van de nieuwe hoofdredacteur Coen de Jonge. In het nummer komt pianist Louis van Dijk uitgebreid aan het woord. Verder is er aandacht voor saxofonist Ferdinand Povel, worden de overleden pianist Frans Elsen en bassist Dick van der Capellen herdacht en gaat Jan J. Mulder terug naar het jazzjaar 1949.

Info: <http://bit.ly/fcq3AH>.

Doctor Jazz Magazine 212 uit

Nummer 212 van Doctor Jazz Magazine is verschenen. Met onder meer een hommage aan Frans Poptie, een verhaal over Ma Rainey, de Dim Kesber Story en twintig jaar Jazz Connection.

Info: <http://bit.ly/httF1Y>

VARIA

Dordtse JazzPrijs 2011

In Jazzpodium DJZ te Dordrecht vindt 18 juni de finale plaats van de wedstrijd om de Dordtse Jazzprijs 2011. Jazzstudenten en pas afgestudeerde musici kunnen naar deze prijs een gooi doen. Uit de aanmeldingen worden vijf bands geselecteerd die mogen optreden (maximaal 40 minuten). De winnaar mag een master-cd opnemen en een optreden in het Jazzpodium geven. Nog tot 15 april staat de inschrijving open. De selectie vindt plaats op basis van per post ontvangen demo's. Het postadres is Dorpsstraat 3, 2995 XD Heerjansdam. De jury wordt geleid door Jack Rothuizen.

Wedstrijd Jong Jazztalent Dinant Jazz Nights

Tot 13 mei kunnen jonge jazzmusici zich inschrijven voor de vierde Wedstrijd Jong Jazztalent. Deze maakt deel uit van de Dinant Jazz Nights (14 – 22 juli). Zes jazzgroepen zullen in de finale om de hoogste eer strijden. De winnende groep mag onder meer de Dinant Jazz Nights 2012 openen, ontvangt een bedrag van 1.000 euro en mag een volledige dag van Studio La Chapelle (Waimes) gebruik maken. De eerste prijs zal op 17 juli door saxofonist Joe Lovano worden uitgereikt. Van deelnemende formaties moeten minstens twee leden in België wonen en geen enkel groepslid mag de leeftijd van 30 jaar overschreden hebben op 17 juli. Nadere info is te vinden in het reglement:

www.jazzinbelgium.com/ldh/misc/pdf/wedstrijdreglement2011.doc

VPRO Radio 6 Jazz Jong

Jazz Jong is één van de themakanalen van Radio 6. Het station, een initiatief van de VPRO, draait 24 uur per dag muziek van jonge jazz-, soul- en worldmuzikanten. Muzikanten die nog geen cd uit hebben of die net aan hun eerste of tweede cd toe zijn. Het is de bedoeling dat ook concertregistraties op de zender te horen zullen zijn. Luister nu naar VPRO Jazz Jong en klik hier:

<http://radioplayer.omroep.nl/radio6-theme-jazz-jong>.

Het Orchestre National de Jazz met voor leider Daniel Yvinec. (Persfoto)

Werk Robert Wyatt in jazzversie op Holland Festival

Tijdens het komende Holland Festival (1–26 juni) brengt het Franse Orchestre National de Jazz onder leiding van Daniel Yvinec een hommage aan Robert Wyatt. Voor 'Around Robert Wyatt' zijn nieuwe arrangementen van songs van de Britse muzikant gemaakt. Trompettist Erik Truffaz treedt op als gast (14 juni; Muziekgebouw aan 't IJ, Amsterdam).

VERVOLG JAZZ OP PAPIER

Henk Bernlef, Remco Campert, Theo Loevendie. CC : een correspondentie. – Amsterdam : Bas Lubberhuizen, 2011. – 166 pag. – ISBN 978-90-5937-277-1.

Het boek heeft geen register. Voor een indicatie wie er op jazzgebied langskomen, hetzij uitgebreid of in het voorbijgaan, volgt hier een lijstje:

PERSONENREGISTER

Altena, Maarten, 114
 Ammons, Albert, 131
Baars, Ab, 37, 84
 Basie, Count, 80
 Bley, Paul, 68, 154
 Breuker, Willem, 37, 61, 78, 86, 109, 118, 156
 Brink, Rudi, 47
 Broodboom, Ado, 52, 61
 Brown, Ray, 75
 Byas, Don, 65
Cole, Nat King, 69, 71
 Coleman, Ornette, 130, 142
 Coltrane, John, 128
 Conover, Willis, 109
 Cuypers, Leo, 24, 38, 42, 68, 71, 78, 126, 151, 156

Davis, Miles, 31, 38, 164, 165
 Dijk, Louis van, 78, 79, 150
 Dikker, Loek, 43
 Dubois, Dub, 93
 Duynhoven, Martin van, 37, 69, 113, 155
Eckstine, Billy, 23, 27, 31
 Ellington, Duke, 23, 26
 Elstak, Nedly, 15, 31, 51, 52, 59, 61, 67, 68, 74, 75, 119, 147, 149
 Engels, John, 47, 79, 106, 111, 113, 124, 149, 150
 Evans, Bill, 21, 23
Felleman, Pete, 31
 Flanagan, Tommy, 21, 23

Gallis, Guus, 75, 80, 83, 132, 134, 137, 139
 Garner, Erroll, 39
 Gillespie, Dizzy, 51, 59-62, 73, 74, 76, 141-143, 146, 151, 164-166
 Glerum, Ernst, 106, 111, 113
 Goudsmit, Anton, 147
Hein, Ruben, 106, 111, 113
 Herman, Benjamin, 35, 42, 118, 144, 146, 147
 Herman, Woody, 77, 80
 Hodges, Johnny, 68
 Hotz, Frits, 78
IJzerdraat, Hans, 88

Jackson, Milt, 74
 Jacobs, Pim, 71, 72, 93
 Jacobs, Ruud, 71, 93
 Janssen, Guus, 24, 33, 37, 43, 47, 113, 118, 122, 155, 156

REGISTER BIJ 'CC: EEN CORRESPONDENTIE'

Kaart, Ray, 47
 Kenton, Stan, 41, 69, 80, 150
 Konitz, Lee, 77
 Korteweg, Simon, 68
 Korzelius, Joop, 93, 94, 99
 Kweksilber, David, 42, 43, 47
Langereis, Rob, 47
 Lewis, John, 74
 Lewis, Meade Lux, 131
 Liston, Melba, 59
Manen, Guus van, 93
 Manen, Willem van, 68, 70, 72, 78
 Marsh, Warne, 77
 McGhee, Howard, 31, 38, 166
 Mengelberg, Misha, 42, 61, 69, 71, 118, 119, 122, 147
 Meutgeert, Henk, 80, 81, 86
 Miller, Glenn, 80
 Monk, Thelonious, 36, 42, 118, 119, 164
 Moody, James, 165

Navarro, Fats, 27, 31, 38, 50
 Noordijk, Piet, 144
 Nüsser, Tonny, 93, (99)
Oostrom, Leo van, 37
 Openneer, Herman, 88, 93, 95, 99
Parker, Charlie, 13, 15, 31, 40, 57, 76, 119, 128, 147, 164, 165
 Powell, Bud, 77, 165

Quebec, Ike, 36, 42
Reys, Rita, 71, 78, 93
 Riel Huub van, 47, 125
 Ruyter, Michiel de, 56, 61, 68, 118, 149-151, 156
Schoonderwalt, Herman, 47
 Schuller, Gunther, 129
 See, Cees, 93
 Slinger, Cees, 47
 Stalknecht, Roelof, 88, 96

Torme, Mel, 27
 Tristano, Lennie, 77, 142, 165
Venudor, Pete, 41
 Visser, Joop, 78
Webster, Ben, 43, 47, 49, 54-56, 64, 65
 Whiteman, Paul, 88
Yancey, Jimmy, 69, 71
 Young, Lester, 39, 43, 64

REGISTER OVERIG
 American Forces Network, 109
 Atlantic Quintet, 99, 100
 Boy Edgar-prijs, 79
 Diamond Five, 124
 Dutch Swing College, 78
 Jazz Bulletin, 88, 93, 94, 98-100
 Kansas City Five And Six, 39
 Meervaart expositie, 13, 15
 Metronome All Stars, 164
 Nederlands Jazz Archief, 74
 Re-Birth Of The Cool, 27
 Stan Kenton Fanclub, 34, 41
 Swing & Sweet From Hollywood And 52nd Street, 31
 Thad Jones/Mel Lewis Orchestra, 47
 Things to Come, zie Dizzy Gillespie

(Jan J. Mulder)